

عنوان مقاله:

ارزیابی نقش بارش در بازیابی خشکسالی جریان رودخانه در حوضه کرخه

محل انتشار:

نشریه هواشناسی و علوم جو، دوره ۱، شماره ۱ (سال: ۱۳۹۷)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۵

نویسنده‌گان:

مریم شفیعی - گروه مهندسی آبیاری و آبادانی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، تهران، ایران

جواد بذرافشان - گروه مهندسی آبیاری و آبادانی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، تهران، ایران

پرویز ایران نژاد - گروه فیزیک فضا، موسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف ارزیابی نقش بارش در طی دوره‌های ترسالی و خشک سالی هواشناسی در بهبود خشک سالی های جریان رودخانه در حوضه کرخه در سال‌های اخیر انجام شده است. برای این منظور، از مدل جفت شده آب شناسی-سطح زمین ALSIS-HBV استفاده شد. کاربست مدل مذکور در دوره‌های دستکارینشده (دوره‌ای که سامانه فقط از عوامل طبیعی تاثیر می‌گیرد) و دستکاریشده (سیستم از هر دو عامل انسانی و طبیعی تاثیر می‌گیرد) امکان دستیابی به هدف تعریف شده را فراهم خواهد نمود. برای پایش خشک سالی هواشناسی و آب شناسی از روش سطح آستانه متغیر استفاده شد. یافته‌ها نشان می‌دهد تاخیر زمانی بین خشک سالی هواشناسی و جریان رودخانه در زیرحوضه‌های مختلف بین ۹۰ تا ۱۵۰ روز است. هرچه خشک سالی هواشناسی شدیدتر باشد و تداوم بیشتری داشته باشد، مدت زمان لازم برای بهبود خشک سالی جریان رودخانه بیشتر می‌شود. در دوره دست کاری نشده، پاسخ جریان رودخانه به بی‌هنگاری‌های بارش سریع است و خشک سالی جریان رودخانه با تاخیر زمانی ۱ تا ۳ ماهه بهبود پیدا می‌کند. روند بهبود جریان رودخانه در دوره دست کاری شده کند است و به ویژه در دهه اخیر این روند خیلی کندر شده است. مقایسه نسبت‌های Qobs/P (بارش به مقادیر مشاهداتی جریان رودخانه) و Qsim/P (بارش به مقادیر شبیه‌سازی شده جریان رودخانه) نشان می‌دهد با توجه به تغییرات جزئی P/Qsim مدل جفت شده پاسخ جریان رودخانه به افت و خیزهای بارش را به خوبی شبیه‌سازی کرده ولی در شرایط واقعی حوضه، به علت دخالت بشر در طبیعت این نسبت در دوره‌های دست کاری شده بیشتر شده است. نتایج بررسی بهبود خشک سالی جریان رودخانه برای دوره خشک شاخص ۲۰۰۸-۲۰۱۳ با ستاریوهای مختلف افزایش بارش نشان می‌دهد در زیرحوضه‌های گاما سیاپ، قره سو و کل حوضه کرخه برای بهبود خشک سالی جریان رودخانه در جریان‌های بیشینه باید بارش بیشتر از میانگین بلندمدت رخ دهد و نیاز به بارش‌های حدی می‌باشد. افزایش میانگین دما و تبخیر از آب‌های سطحی می‌تواند عامل موثری در بهبود نیافتند خشک سالی جریان‌های بیشینه در سال‌های مورد بررسی باشد.

کلمات کلیدی:

مدل جفت شده، حوضه کرخه، بهبود خشکسالی، دوره دست کاری نشده، دوره دست کاری شده

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1577200>